

בְּלָהָה

דביר חרד

אָדוֹנָיְהוּ אֶת אַבִּישָׁג בִּקְשׁ.
וְכָל זֹאת – בְּגִלְל רְאוּבֵן הֶעֱקֹשׁ.

וַיִּלְךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת פִּילְגֶשֶׁת אָבִיו,
וַיִּלְךְ רְאוּבֵן וַיִּדַע אֶת פִּילְגֶשֶׁת אָבִיו,
וַיִּלְךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת אִם אַחִיו,
וַיִּלְךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה,
וַיִּשְׁכַּב רְאוּבֵן,
וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה.
וַיִּשְׁכַּב רְאוּבֵן,
וַיִּשְׁכַּב אֶת פִּילְגֶשֶׁת אָבִיו,
אֶת בְּלָהָה.
וַיִּשְׁכַּב יַעֲקֹב אֶת אִם נַפְתָּלִי.
וַיִּשְׁכַּב יַעֲקֹב אֶת אִמֹת רְחֵל – אֶת בְּלָהָה.
וַתֵּלֶד בְּלָהָה אֶת נַפְתָּלִי וְאֶת דָּן,
וַיִּשְׁכַּב רְאוּבֵן.
וַיִּשְׁכַּב רְאוּבֵן אֶתָּה.
וְרְאוּבֵן, שָׁכַב אֶתָּה.
וַיִּשְׁרָאֵל! יִשְׁרָאֵל שְׁמַע.
וַיִּשְׁרָאֵל! יִשְׁרָאֵל אֶת בְּגִדֵי קָרַע.
יִשְׁרָאֵל בָּכָה עַל שְׂרָאוּבֵן לוֹ שׁוּחַ.
אֲפֹלוּ עִם פִּילְגֶשֶׁת, שָׁכַב.
וַיַּעֲקֹב, יִשְׁרָאֵל, בָּחַר לֹא לְהַגִּיב.
הַתְּעַלֵּם וְחַלְדָּה לְקַבֵּר אֶת אָבִיו.
בְּדוֹרוֹת הַרְבִּים שֶׁיָּבֹאוּ אַחֲרָיו,
לְמַדּוּ מִרְאוּבֵן גַּם בְּנֵי בְנָיו.
אַבְשָׁלוֹם אֶת פִּלְגֶשֶׁת דָּוִד שָׁכַב אֶל הָעַם מִמּוֹל,
אַבְנֵר אֶת רֹצֵחַ בֵּית אֵיחָה שֶׁל שְׂאוּל.